

Kultuuriministri määruse „Peipsiveere pärimuskultuuri toetamise tingimused ja kord“ eelnõu seletuskiri

1. Sissejuhatus ja eesmärk

Määrus kehtestatakse riigieelarve seaduse § 53¹ alusel.

Kultuuriministri määruse eelnõuga (edaspidi *eelnõu*) reguleeritakse taotlusvoorst „Peipsiveere pärimuskultuur“ (edaspidi *taotlusvoor*) toetuste jagamise korda.

Taotlusvooru kaudu toetatakse sihtpiirkonna pärand- ja omakultuuri, seades eesmärgiks Peipsiveere ajalooliste vene rannakülade ja vanausuliste, kodavere murdeala kultuuri ning identiteedi säilimise ja laiema tutvustamise. Piirkonna kultuurilisteks dominandiks on eeskätt Peipsiveere vanausuliste kultuuripärand ja Kodavere murdeala, sealne eesti ja vene mitmekultuuriline keskkond, tihedast kokkupuutest ning aastaringsest sõltuvusest Peipsi järvega sajandite vältel välja kujunenud rannaline eluviis.

Peipsiveere pärimuskultuur kaitsmise ja järjepidevus toetamine aitab kaasa UNESCO vaimse kultuuripärandi kaitse konventsiooni eesmärkide elluviimisele, samuti UNESCO kultuuri väljendusvormide mitmekesisuse kaitse ja edendamise konventsiooni eesmärkide täitmisele.

17. oktoobril 2003. aastal võeti vastu UNESCO vaimse kultuuripärandi kaitse konventsioon, millega Eesti Vabariik ühines 5. jaanuaril 2006. aastal ja millega on liitunud 178 riiki (sisuga 01.08.2018). Konventsiooni kohaselt loetakse vaimseteks kultuuriväärtusteks kogukondade, eelkõige põliselanike erinevaid teadmisi ja oskusi, rituaale ja pidulikke sündmusi, suulise traditsiooni väljendusvorme, esituskunste, käsitööoskusi, loodusega seotud tavadid jne, mis on kestnud enam kui kaks inimpõlve (üheks põlvkonnaks loetakse perioodi 25–30 aastat).

Põhjalikumate tegelemist kultuurilise mitmekesisuse tagamise teemaga nõuab ka 23. novembril 2006. aastal valitsuses heaks kiidetud ja 2007. aasta 18. märtsil jõustunud UNESCO kultuuri väljendusvormide mitmekesisuse kaitse ja edendamise konventsioon, millega on liitunud 144 riiki (sisuga juuli 2016). Konventsiooni rakendamise eest Eestis vastutab Kultuuriministeerium. Kultuuriministeeriumi ülesandeks on muuhulgas vastavalt põhimäärusele vähemusrahvuste kultuurielu ja -tegevuse korraldamise koordineerimine vastavalt kehtivatele õigusaktidele.

Peipsi rannakülade arhitektuuripärandit ja miljööväärtuslikke alasid iseloomustab madal ja tihe puitarhitektuur, järvega seotud elatusalad ja väikesemahuline aedviljakasvatuse traditsioon. Peipsiveere kultuuris on põimunud mitmeid venepäraseid elemente, mis on tingitud ühelt poolt sagedastest üle järve toimunud kultuurikontaktidest, teiselt poolt sajanditepikkusest eesti, ja vadja ja vene asustusest rannapiirkonnas. 18.–19. sajandi jooksul kujunes piirkonnas kaks erineva keelekasutusega elanikkonna rühma – eestlased ja venelased. Konfessionaalselt moodustus piirkonnas kolm rühma: eestlased olid valdavalt luterlased, venelased moodustasid õigeusklike ja vanausuliste kogukonna. Usutunnistus on Eesti vanausuliste diasporaad ühendav faktor, mis on suutnud säilitada vanausuliste kultuuri omanäolisuse ja vältida assimileerumist. Peipsiveere venelastest kuulub konfessionaalselt suurem osa vanausuliste hulka, mis annabki piirkonnale lisaks kodavere eesti kultuuriruumile mitmekultuurilise eripära. Eriti kõrge kultuuri- ning ajaloolise väärtusega on vanausuliste ikoonimaali traditsioon.

Vanausulised (vene keeles *староверы, старообрядцы*) on 17. sajandil Vene Õigeusu Kirikust kirikulõhe tagajärjel eraldunud usuline liikumine. Esimene vanausuliste rühm tuli Eestisse Alutagusele Mustajõeale, praegusesse Vaivara valda Ida-Viru maakonnas, juba 17. sajandi lõpus ning püsis seal 18. sajandini. 18. sajandi algul tegutses Lõuna-Eestis Räpinas mõnda aega vanausuliste kogukond ja klooster. Suurem vanausuliste kogudus kujunes Peipsi läänerannikul teadaolevalt siiski alles 1730. aastate lõpus. 18. sajandi lõpus asus Peipsiveere kaluriküladesse arvukalt vanausulisi Vitebski ümbrusest, Novgorodi ja Tveri kubermangust.

Peipsiäärsed vanausulised jagunevad pomoorlasteks ehk nn leebe vanausu esindajaiks ja fedossejevlasteks ehk range vanausu pooldajaiks. Pomoorlased ehk abielulised bespopoovetsid (eesti keeles: preestritud; *поморское согласие, брачные беспоповцы* – ümberristijad), on vanausu lahk, mis kujunes välja Valge mere lõunaranniku (Pomorje) vanausuliste kloostrites ja on levinud Baltimaades, Lääne-Siberis, Uuralis, Kesk-Volgamaal, Donimaal, Ukrainas ja Valgevenes. Fedossejevlaste (*федосеевцы*) haru rajajaks peetakse Novgorodist pärit Feodossi Vassiljevit. Haru on levinud Baltimaades, Loode-Venemaal ja Siberis. Ümberasujad ehtasid mitmeid palvemaju, kaasa toodi kirikuraamatuid ja muid liturgilisi tarvikuid¹.

Tänapäeval on kohane vaadelda vanausulisi kui etnilis-konfessionaalset ühtset rahvusgruppina oma ajaloo, kultuuritraditsioonide ja murdekeelega. Põhjusel, et siinsed vanausulised on juba pikka aega olnud paiksed ning elanud pidevas kontaktis eestlastega, on nende murraku sõnavaras ja süntaksis täheldatud mitmeid eesti keele mõjusid. Peipsi läänerranniku vanausuliste murrakul on suur kultuuriline väärtus.

1920.–1930. aastatel ulatus Eestis elavate vanausuliste arvukus 10 000 inimeseni. 1924. aastaks oli ametlikult registreeritud kuus vanausuliste kogudust, 1926. aastaks oli neid juba üksteist ning 1936.a. kaksteist. Neist kümme olid pomoorlaste (Tallinna, Tartu, Mustvee, Kallaste, Suur-Kolkja, Kükita, Tiheda, Kasepää, Varnja, Saareküla ja Piiriküla) ning kaks fedossejevlaste kogudused (Raja ja Väike-Kolkja). Kahe maailmasõja vahelisel perioodil toimusid regulaarselt vanausuliste kongressid, tegutses kesknõukogu, ehitati uusi palvemaju. 1920 – 1930. aastatel tegutsesid palvemajades heal tasemel kirikukoorid, külades kultuurharidusseltsid, segakoorid, rahvapilliorkestrid. Nõukogude perioodil, 1940–1991, kahanes Peipsiveeres elavate vanausuliste arvukus kahekordselt ning 2000. aasta 1. jaanuari seisuga oli neid ligikaudu 5000².

1940. aastal likvideeritud Eestimaa Vanausuliste Koguduste Ühendus taastas oma tegevuse 1995. aastal Eesti Vanausuliste Koguduste Liidu nime all. Tänapäeval on Eesti Vanausuliste Koguduste Liidu liikmeteks 10 kogudust. Neist üheksa on pomoorlaste (Tartu, Tallinna, Mustvee, Kükita, Kallaste, Suur-Kolkja, Kasepää, Piirissaare ja Varnja kogudus) ning üks fedossejevlaste kogudus (Väike-Kolkjas). 2008. a asutati katusorganisatsioon Eesti Vanausuliste Kultuurikeskus, mille eesmärgiks on ühendada kõiki organisatsioone ja kultuurikollektiive Eestis, kes tegelevad vanausuliste kultuuri edendamise ja säilitamisega.

Ida-Virumaal asuvad Peipsi rannikul lisaks eesti küladele järgmised vene, valdavalt vene õigeusku kuuluva segarahvastikuga külad: Uusküla, Katase, Alajõe, Karjamaa, Remniku, Smolnitsa. Narva jõe ülemjooksul asuvad Vasknarva, Jaama, Karoli, Permisküla, Kuningaküla ja Gorodenka. Peipsiveere venelastest kuulub konfessionaalselt suurem osa vanausuliste hulka, mis annabki piirkonnale lisaks kodavere eesti kultuuriruumile mitmekultuurilise eripära.

Hinnates Kodavere kihelkonna ajaloolist arengut ning ühiskondlikke ja majanduslikke suhteid tervikuna, on see Eesti kihelkondade hulgas üks omanäolisemaid. Kodavere keele, rahvalaulu, toidukultuuri ja kombestiku kadumine vanema elanikkonna vananemise ja surmaga on suureks ohuks selle erilise kultuuriruumi säilimisele. Peipsiveere piirkonna eesti keele idamurdele, eriti Kodavere murrakule, on omased ühisjooned vadjakeelega. Murdeala hõlmab ajaloolise Kodavere kihelkonna põhjaosa, lõunaosas kõneldi vastavalt lõunaeesti murderühma Tartu murret.

20. ja 21. sajand on Peipsi ääres elavaid eesti ja vene kogukondi palju muutnud. Globaliseerumine ja sellega kaasnev sotsiaalsete muutuste protsess toob kaasa tõsise ohu vaimsele kultuuripärandile, mille kandjate vähenemisel võib järjepidevus katkeda. Tänapäevastest probleemidest on olulisemad elanikkonna vananemine ja vähenemine, eriti aga Peipsiveerele iseloomuliku kultuuripärandi lahustumine moodsas kultuuris ja traditsioonide katkemine uute sisserännanute teadmatuse tõttu. Põlluharimine halbade mullastikutingimuste ja

¹ Portaal Vene vanausulised Eestis: www.starover.ee

² Eesti Vanausuliste Kultuurikeskuse 2016.a. andmetel on järjepidevalt jumalateenistusele ja pihil käivaid vanausulisi ligikaudu 2500 inimest.

põllumajanduspoliitika tõttu on vähetasuv. Samuti on muutused majanduses ja looduskeskkonnas toonud kaasa kalapüügi vähenemise ja aiandussaaduste turu ahenemise ning sellega seonduvalt muutusi rahva elulaadis.

Vanausuliste pühakodasid ja sealsete kunsti- ja kultuuriväärtuste (kirikuraamatute ja käsikirjade) restaureerimist on toetanud Siseministeeriumi usuasjade osakond, samuti Muinsuskaitseameti riiklik programm „Pühakodade säilitamine ja areng”. 2008. a II poolaastal käivitus Siseministeeriumi Peipsiveere programm (kinnitatud regionaalministri käskkirjaga 11. juulil 2008), mis on osaliselt mõeldud tugimeetmena vahendite taotlemiseks struktuurifondidest. Alates 2016. aastast koordineerib Peipsiveere arenguprogrammi Maaeluministeerium³. Kohaliku ettevõtlusaktiivsuse toetuseks suunatud Peipsiveere arenguprogrammi rakendab alates 1.septembrist 2018 Riigi Tugiteenuste Keskus (RTK). Integratsiooni Sihtasutus annab tegevustoetust Eesti Vanausuliste Kultuurikeskusele kui vähemusrahvuste kultuuriorganisatsioonide katusorganisatsioonile lõimumisvaldkonna toetusmeetmest.

Peipsiveere pärimuskultuuri ala määratlemine selgelt piiritletud programmipiirkonnana on keeruline, kuna kultuuripiirid on pigem hajusad kui konkreetselt geograafiliselt määratletavad. Analoogiliste toetusprogrammide puhul on tavaks eristada pigem omavalitsusi või ka külapiirkondi, kes saavad esitada programmi rahastamisaotlusi. Rahastatavad tegevused võivad toimuda ka väljaspool geograafilist sihtala, kui need vastavad programmi eesmärkidele. Sama põhimõtet rakendatakse ka programmi “Peipsiveere kultuuriprogramm 2017–2020” (edaspidi *programm*) puhul.

Programmi sihtala hõlmab Peipsiäärseid segarahvastikuga piirkondi neljas maakonnas: Tartu-, Jõgeva-, Põlva- ja Ida-Virumaal ning Peipsi järve äärsete segarahvastikuga rannakülased, samuti vadja juurtega ajaloolise Kodavere kihelkonna murdeala. Taotlusvooru rakendamise peamine piirkond on territoorium, mis vastab enne haldusterritoriaalse korralduse muutmist haldusreformi seaduse alusel ja korras Peipsiveere kultuuriprogrammi rakendamise piirkonnale (endine Alajõe, Iisaku, Lohusuu ja Tudulinna vald Ida-Virumaal, Mustvee linn, Pala ja Kasepää vald Jõgevamaal ning Kallaste linn ja Meeksi, Vara, Võnnu, Piirissaare, Peipsiääre ja Alatskivi vald Tartu maakonnas) haldusreformile eelnenud piirides.

Vanausulistega on seotud Mustvee linn ja Kasepää valla Raja, Kükita ja Tiheda küla Jõgeva maakonnas, Kallaste linn, Piirissaare vald ja Peipsiääre valla Kolkja, Kasepää, Varnja küla Tartu maakonnas ning Beresje küla Setomaa vallas Võru maakonnas. Tüüpilise rannarhitektuuri ja ajalooliste rannakalurite-sibulakasvatavate külakultuuriga on Jõgevamaal asuv vene õigeusu taustaga Lohusuu küla Lohusuu vallas, Nina ja Rootsi küla Tartumaal Peipsiääre vallas, samuti Lüübnitsa küla Setomaa vallas Võrumaal. Peipsi põhjarannikule jäävad vene asustusega külad, mis asuvad Alutaguse vallas. Sealne Peipsiveere traditsiooniline kultuur on asendunud tänaseks suurel määral klassikalise suvila- ja kuurortkultuuriga, mistõttu sobivad sinna tekkinud puhkepiirkonna toetamiseks paremini mitmesugused turismimajanduslikud meetmed.

Läbi aegade on Jõgeva- ja Tartumaa piiril asuv Kodavere kihelkond ühelt poolt olnud seotud Kesk-Eestiga, teiselt poolt aga ka vadja ja vene kultuuriga. Paljud keele- ja rahvakultuuri jooned ühendavad Kodavere Eesti idaosaga Virumaalt Setumaani. Kihelkonna põhiosa Tartumaale jäävast osast moodustab praegune Peipsiääre vald. Haldusreformi tulemusena kuuluvad praegusesse Peipsiääre valda Kallaste linn, endine Pala, Vara ning Alatskivi vald. Kihelkonna põhjaosa jääb Jõgevamaale ja kihelkonnakeskus pärast haldusreformi elluviimist 2017.a Jõgevamaale.

Toetuse andmise tingimusi on rakendatud alates 2009.aastast ja need ei ole välja töötatud eelnõu raames, vaid on olnud varem programmi nõukogu ettepanekul kehtestatud kultuuriministri

³ Peipsiveere arenguprogramm on mõeldud piirkonna ja vanausuliste kogukonna elujõulisuse säilitamiseks kohaliku ettevõtlusaktiivsuse ja inimkapitali arendamise, piirkonna turundamise ja Peipsi järve atraktiivsuse suurendamise ja mitmekesisema kasutamise kaudu. Programmi eesmärk on aidata kaasa Peipsiveere piirkonna ja vanausuliste kogukonna jätkusuutlikule arengule, toetudes piirkonna kultuurilis-loodusliku eripära kui spetsiifilise arengupotentsiaali rakendamisele. <https://www.rtk.ee/toetused/toetuste-rakendamine/elukeskkond/peipsiveere-arenguprogramm>

käskkirjaga. Eelnõu põhineb endisel riiklikul programmil „Peipsiveere kultuuriprogramm 2009–2012“ ja „Peipsiveere kultuuriprogramm 2013–2016“ ja „Peipsiveere kultuuriprogramm 2017–2020“. Eelnõuga kehtestatakse esimest korda toetuse andmise tingimused terviktekstina kultuuriministri määrusega. Toetuse andmise tingimused, sihtrühm ja toetatavad tegevused ei muutu.

Eelnõu ja seletuskirja koostasid Kultuuriministeeriumi lõimumisvaldkonna rahvusvaheliste suhete juht Anne-Ly Reimaa (e-post annely.reimaa@kul.ee, telefon 628 2217), Rahvakultuuri Keskuse toetusprogrammide osakonna juhataja Margit Salmar (e-post margit.salmar@rahvakultuur.ee, telefon 600 9165) ja Kultuuriministeeriumi õigus- ja varahaldusosakonna õigusnõunik Kadri Kilvet (e-post kadri.kilvet@kul.ee, telefon 628 2224), kes tegi ka eelnõu juriidilise ekspertiisi.

Eelnõu ei ole seotud ühegi praegu menetluses oleva eelnõu, Euroopa Liidu õiguse rakendamise ega Vabariigi Valitsuse tegevusprogrammiga.

2. Eelnõu sisu ja võrdlev analüüs

Eelnõu koosneb 8 peatükist ja 23 paragrahvist.

1. peatükk

Üldsätted

Paragrahviga 1 kehtestatakse eelnõu reguleerimis- ja kohaldamisala.

Lõike 1 kohaselt kehtestatakse eelnõuga taotlusvoorust „Peipsiveere pärimuskultuur“ vahendite saamise ning vahendite kasutamise tingimused ja kord.

Lõike 2 kohaselt on toetuse andja Rahvakultuuri Keskus. Rahvakultuuri Keskus vastutab taotlusvoorust väljakuulutamise ja koordineerimise eest ehk teavitab taotlejaid ja avalikkust toetuse saamise võimalusest, menetleb taotlust ja otsustab, kas taotlus rahuldada või mitte jne. Toetuse andja täpsem õiguste ja kohustuste loend on toodud seletuskirja § 22 ja § 23 sisukirjelduse juures.

Lõike 3 kohaselt tuleb määrusega reguleerimata küsimustele kohaldada Euroopa Liidu vastavaid õigusakte, kui toetust antakse vähese tähtsusega abina, ja haldusmenetluse seadust. Euroopa Liidu vastavate õigusaktide all on mõeldud riigiabi reegleid sisaldavaid Eestile otsekohalduvaid õigusakte, mistõttu tuleb eelnõu kehtestamises ja toetuse andmise ülesannete täitmisel juhendada osapooltel otse neist. Haldusmenetlusele tuleb kohaldada haldusmenetluse seaduse sätteid kooskõlas eelnõus sätestatud korra ja erisustega.

Lõige 4 piirab eelnõu kohaldamist ning sätestab, et eelnõu ei kohaldata näiteks abile, mida soovitakse saada tegevuseks, mis on seotud ekspordiga kolmandatesse riikidesse või liikmesriikidesse, täpsemalt sellisele abile, mis on vahetult seotud eksporditavate koguste, turustusvõrgu loomise ja toimimise või muude ekspordimisest tulenevate jooksvate kuludega, ning abile, mille tingimuseks on kodumaiste toodete kasutamine importtoodete asemel.

Paragrahviga 2 kehtestatakse toetuse andmise eesmärk ja tulemus.

Lõike 1 kohaselt on toetuse andmise eesmärk Peipsiveere rannakülade kultuuriruumi elujõulisuse hoidmine ning seeläbi aidata kaasa Peipsiveere vaimse ja materiaalse kultuuripärandi säilimisele, taastumisele ning arengule, kohalikus kultuuris osalejate ringi laiendamisele, eriti noorte sidumisele esivanemate keele ja kultuuripärandiga, mis peaks toetuma teadusuuringutele.

Toetuse andmisega aidatakse kaasa vaimse kultuuripärandi väärtustamisele ja säilimisele ning elavas kasutuses püsimisele, sidudes noored esivanemate keele ja kultuuripärandiga ning laiendades kohalikus kultuuris osalejate ringi.

Pärimuskultuuri mõiste määrukses tugineb UNESCO vaimse kultuuripärandi kaitse konventsioonile ning väljendub järgmistes valdkondades:

- 1) suulised traditsioonid ja väljendusvormid;
- 2) esituskunstid;
- 3) kogukondlik tegevus, rituaalid ja pidulikud sündmused;
- 4) looduse ja universumiga seotud teadmised ja tavad;
- 5) traditsioonilised käsitööoskused.

Lõikes 2 kirjeldatakse toetuse andmise ja kasutamise oodatavaid tulemusi ning mõõdikuid.

Toetuse andmise tulemusena on Peipsi-äärsed piirkonnad tugeva identiteediga ning nende elanikud tunnevad ennast paikkondlike vaimsete väärtuste ja eripära säilitajate ning edasikandjatena. On loodud tingimused vanausuliste ning Kodavere murdeala ajalooliste rannakülade kultuurilise omapära säilimiseks, kultuuripärandi uurimiseks, kasutamiseks ja arendamiseks. Piirkonnale omane keelemurrak, toidukultuur, tavad, käsitööoskused ja kombestik on laialdaselt kasutatud piirkonna kogukondades, teadlikkus kultuuriruumi eripärast on suurenenud.

Paragrahvi 3 kehtestatakse toetatavad tegevused ja vähese tähtsusega abi kohaldumise regulatsioon.

Lõigete 1–6 kohaselt toetatakse toetuse eesmärgi ja tulemuse saavutamisele suunatud tegevusi järgmistes valdkondades.

1. Pärimuse jätkusuutlikkuse edendamise valdkond

Pärimuskultuuri mõiste tugineb UNESCO vaimse kultuuripärandi kaitse konventsioonile ning seal kasutatavale vaimse kultuuripärandi mõistele. Pärimuskultuur on kogukonnas aktiivselt käibel olevad tavad, esitus- ja väljendusvormid, teadmised ja oskused ning nendega seotud esemed ja tööriistad, mida antakse kogukonnas edasi põlvest põlve nende loomulikus keskkonnas. Pärimuskultuuri loovad kogukonnad pidevalt uuesti, mõjutatuna keskkonnast, loodusest ja ajaloost. Pärimuskultuuri alus on kogukonnas elavate inimeste traditsioonilised väärtused. Pärimuskultuuri sündmused tugevdavad kogukondlikke sidemeid ja identiteeti; nende kaudu elab edasi osa traditsioonist. Vanausuliste kogukond ja Kodavere murdeala on Peipsiveere pärimuskultuuri lahutamatu osa.

Valdkonna toetamise eesmärgiks on tagada Peipsiveere kultuuripärandi elujõulisus, järjepidevus ning kogukonna aktiivsus selle hoidmisel ja järeltulevatele põlvedele edasiandmisel.

2. Pärimusel põhinevate kunstide valdkond

Pärimuspõhine uuslooming käesoleva programmi mõistes on pärimuse loov rakendamine – kaasaja tingimustes pärimuskultuuri mõtestamine. Siia kuuluvad väga erinevad kultuurinähtused ja -protsessid pärimuspõhistest kultuurisündmustest ja taidlusrühmade tegevusest kuni professionaalse kultuurini, pärimuskultuuri nüüdisaegsest tõlgendamisest kuni pärimuspõhise autoriloominguni. Samuti on oluline tutvustada Peipsiveerele ainuomast traditsioonilist eluviisi väljapoole, toetades pärimusel põhinevat filmide ning tele-ja raadiosaadete tootmist ning erinevate infotrukiste publitseerimist.

Valdkonna toetamise eesmärgiks on mitmekesistada Peipsiäärsete piirkondade kultuurielu, tihendades seoseid pärimuskultuuri ning kaasaja kultuuri vahel, kaasates aktiivselt nooremat põlvkonda.

3. Keele ja hariduse valdkond

Peipsiveere pärimusliku kultuuri- ja keelekeskkonna säilitamiseks õpetatakse tundma piirkonnale omast kultuuri ning koolitatakse igas vanuses inimesi. Tegevustes tuleb lähtuda pärimuskultuurist, selle järjepidevatest kandjatest, traditsioonilistest viisidest pärimuse edasiandmisel, vana noodikirja ja vanaslaavi keele tundmisest, piirkonna murrete tutvustamisest ja õpetamisest.

Valdkonna toetamise eesmärgiks on keele ja kultuuri järjepidev kogumine, jäädvustamine ja õpetamine ning piirkonna murrete kasutamine kõigi sihtrühmade hulgas.

4. Teaduse valdkond

Peipsiveere kultuuripärandi järjepidevuse tagamiseks, arendamiseks, jäädvustamiseks ja kaardistamiseks võimaluste leidmine eeldab nende valdkondade teaduslikku uurimist. Programm toetab keele- ja kultuuriuuringutega seotud teadusprojekte ja loob eeldused aktiivseks koostööks teadusasutustega (ülikoolid, instituudid, muuseumid, sihtfinantseeritavad töörühmad).

Valdkonna toetamise eesmärgiks on tagada teadusuuringute kaudu uute teadmiste saamine Peipsiveere kultuuripiirkonna ja keele kohta ning teha tulemused kättesaadavaks nii uurijatele kui kogukonnale.

5. Meedia ja mainekujunduse valdkond

Meediakanalite kaudu saab hoida ja arendada rahvuslikku identiteeti, kujundada suhtumisi ja tutvustada Peipsiveerele ainuomast traditsioonilist elulaadi, toetades nii filmide kui raadiosaadete tootmist ning mitmesuguste infotrukiste publitseerimist.

Valdkonna toetamise eesmärk on hoida ja tugevdada kohalikku identiteeti meedia abil ning tõsta Peipsiveere kultuuripärandi tuntust üleriigilise meedia, infomaterjalide ja -ürituste ning filmide kaudu.

Lõike 7 kohaselt ei tohi toetatavad tegevused olla tehtud enne taotluse esitamist. Oluline on, et toetatavad tegevused ei ole enne taotluse esitamist lõpetatud või täielikult ellu viidud. Nõude kohaselt ei toetata projekti, mis on ellu viidud enne toetuse taotluse esitamist ehk kui kõik projekti toetatavad tegevused on juba ellu viidud, olenemata sellest, kas kulud on tasutud, on tõendatud taotleja võimekus viia projekt ellu omavahendite arvel, mistõttu puudub vajadus toetuseks. Sõna „tegevus“ on mitmuses. Seega nõue ei ole täidetud, kui kõik tegevused on ellu viidud. Näiteks kui projektis toetatakse õpitoa läbiviimist, siis nõue ei ole täidetud, kui õpituba on läbi viidud enne taotluse esitamist. Kui projekti kontrollimisel selgub, et taotluse rahuldamise otsus on tehtud enne taotluse esitamist elluviidud projektile, tehakse toetuse tagasinõudmise otsus ning nõutakse väljamakstud toetus tagasi.

Lõike 8 kohaselt võib eelnõu alusel toetuse andmine kvalifitseeruda vähese tähtsusega abiks konkurentsiseaduse § 33 lõike 1 tähenduses. Konkurentsiseaduse § 30 lõige 1 sätestab, et riigiabi loetakse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 lõikes 1 sätestatud abi. Riigiabi konkreetset definitsiooni Euroopa Liidu toimimise leping ei anna, kuid artikli 107 lõike 1 järgi on riigiabi igasugune liikmesriigi või riigi ressurssidest ükskõik missugusel kujul antav abi, mis kahjustab või ähvardab kahjustada konkurentsi, soodustades teatud ettevõtjaid või teatud kaupade tootmist, ühisturuga kokkusobimatu niivõrd, kui võrd see kahjustab liikmesriikidevahelist kaubandust. Vähese tähtsusega abi hinnatakse samade kriteeriumide alusel kui riigiabi. Kõikide taotluste puhul hindab hindamiskomisjon iga taotluse puhul eraldi, kas toetus loetakse vähese tähtsusega abiks või mitte.

Lõigetes 9 ja 10 sätestatakse, et vähese tähtsusega abi andmisel tuleb muuhulgas jälgida, et ühele taotlejale antava vähese tähtsusega abi kogusumma ei ületaks mis tahes kolme eelarveaasta pikkuse ajavahemiku jooksul 200 000 eurot. Kogusumma all mõeldakse kogu riigipoolset toetust kokku. Kui vähese tähtsusega abina kvalifitseeruvat toetust taotletakse suuremas summas, kui taotleja on õigustatud saama, vähendab toetuse andja taotleja nõusolekul toetuse summat kuni vähese tähtsusega abi ülemmäärani. Kui piirmäär on täis, jäetakse taotlus eelnõu § 10 lõike 2 kohaselt läbi vaatamata.

Lõike 11 kohaselt loetakse vähese tähtsusega abi suuruse arvestamisel üheks ettevõtjaks kõik sellised ettevõtjad, kes on omavahel seotud VTA määruse artikli 2 lõike 2 kohaselt. Artikli 2

lõike 2 kohaselt hõlmab „üks ettevõtja“ kõik ettevõtted, mille vahel on vähemalt üks järgmistest tunnustest:

- 1) ettevõtte omab teises ettevõttes aktsionäride või osanike hääaltenamust;
- 2) ettevõttel on õigus ametisse määrata või ametist vabastada enamikku teise ettevõtte haldus-, juht-, või järelevalveorgani liikmetest;
- 3) ettevõttel on õigus rakendada teise ettevõtte suhtes valitsevat mõju vastavalt teise ettevõttega sõlmitud lepingule või selle asutamislepingule või põhikirjale;
- 4) ettevõtte, mis on teise ettevõtte aktsionär või osanik, kontrollib vastavalt kokkuleppele teiste aktsionäride või osanikega üksi sellise ettevõtte aktsionäride või osanike hääaltenamust.

Üheks ettevõtjaks peetakse ka ettevõtteid, mis on eelmainitud punktides 1–4 kirjeldatud suhtes ühe või enama muu ettevõtte kaudu. Vähesse tähtsusega abi maksimaalse määra väljaselgitamisel vaadeldakse ettevõtete seoseid riigipõhiselt. Euroopa Komisjon on „ühe ettevõtja“ mõiste sisustamisel lähtunud asjaolust, et konkurentsieeskirjade kohaldamisel on ettevõtja igasugune majandustegevusega tegelev üksus, olenemata tema õiguslikust seisundist ja rahastamisviisist ning Euroopa Liidu Kohus on otsustanud, et kõiki sama üksuse (õiguslikult või faktiliselt) kontrollitavaid üksusi tuleks käsitleda ühe ettevõtjana.

Lisaks võetakse toetuse andmisel arvesse VTA määruse artiklis 5 sätestatud erinevateks eesmärkideks antava vähesse tähtsusega abi kumuleerimisreeglid. See tähendab, et üldise, põllumajandusliku ja kalamajandusliku vähesse tähtsusega abi summad ei tohi kokku ületada 200 000 eurot kolmeks majandusaastaks. Nimetatud kumuleerimisreegleid on arvesse võetud ka riigiabi ja vähesse tähtsusega abi registris, mis tähendab, et sealt nähtub, millist liiki ja kui palju vähesse tähtsusega abi on ettevõtjale antud.

2. peatükk

Nõuded taotlejale ja taotlusele ning toetuse taotlemine

Paragrahviga 4 kehtestatakse nõuded taotlejale.

Lõikes 1 kehtestatakse subjektide ring, kellele toetus suunatud on. Lõike 1 kohaselt saab taotleja olla Eestis registreeritud juriidiline isik, riigiasutus, kohaliku omavalitsuse üksus või äriregistrisse kantud füüsilisest isikust ettevõtja, kes vastab eelnõus sätestatud tingimustele.

Lõikes 2 kehtestatakse täpsustavad nõuded taotlejale. Nimetatud nõuete alusel tuvastatakse, kas taotlejal on olemas projekti elluviimiseks vajalik võimekus, sealhulgas suutlikkus tasuda mitteabikõlblikud kulud.

Punktis 1 sätestatakse, et taotlejal ei tohi olla ajatamata maksu- või maksevõlga riigile. Kui taotlejal on maksu- ja maksevõlad, mis ei ole ajatatud, ei ole nimetatud nõue täidetud. Maksu- ja maksevõla puudumisega arvestamise eesmärk on toetada taotlejat, kellel ei ole riigi ees rahalist võlga.

Punkti 2 kohaselt kontrollitakse, et taotleja suhtes ei ole välja kuulutatud pankrotti, ta ei ole likvideerimisel ega sundlõpetamisel. Juhul kui selgub vastupidine, eeldatakse, et puudub projekti elluviimiseks vajalik finantssuutlikkus, samuti vajalik haldus- ja toimimissuutlikkus. Teavet pankroti, likvideerimise ja sundlõpetamise menetluse kohta saab äriregistrist, samuti väljaandest Ametlikud Teadaanded.

Punktis 3 sätestatakse, et toetust ei anta, kui taotlejale on tehtud tagasinõudmise otsus mõne varasema projekti raames ja tagasinõudmise otsuse kohaselt on tagasimaksmisele kuuluv toetus tagasi maksmata. Näiteks olukord, kus toetuse tagasimaksmiseks ette nähtud tähtaeg on möödunud, sealhulgas ajatamisgraafiku alusel, kuid toetust ei ole ette nähtud mahus tähtaja jooksul tagasi makstud. Nõude mõte ei ole kohustada tagasimaksmisele kuuluvat toetust tagasi maksuma enne tagasimakse tähtaega, vaid sellega ajendatakse tagasimaksmisele kuuluvat toetust maksuma tagasi tähtajaks.

Punktis 4 sätestatakse, et taotlejal ei tohi olla äriregistrile majandusaasta aruande esitamise võlga, kui tegemist on äriühinguga.

Punkti 5 kohaselt ei tohi taotlejal olla ka aruande esitamise võlga ega muid täitmata kohustusi toetuse andja ees.

Paragrahv 5 kehtestab üksikasjalikud nõuded taotlusele.

Lõikes 1 sätestatakse, et taotluses kirjeldatud projektil peab olema turutõrge ning see peab panustama eelnõu §-s 2 nimetatud eesmärkide ja tulemuste saavutamisse. Taotlusest peab selguma, et toetust taotletakse eelnõus nimetatud eesmärkidel ja toetatavateks tegevusteks ning et projekt panustab tulemustesse.

Turutõrge on olukord, kus taotleja elluviidav projekt ei toimuks ilma avaliku sektori toetuseta või toimuks oluliselt väiksemas ulatuses. Üldine põhjus, miks riik majandustegevusse sekkub, on seotud turutõrkega ehk olukorraga, kus mingil põhjusel turumehhanismid ei toimi normaalselt. Turutõrke olemasolu ja olemust peab riik mistahes toetuste puhul hindama ja taotlejal tuleb seda taotluses kirjeldada.

Lõikes 2 sätestatakse, et taotlusest peab olema välja loetav, et projektis toetatavate tegevuste elluviimine vastab eelnõu §-s 9 sätestatud tingimustele. Taotleja määratleb oma projekti abikõlblikkuse perioodi kavandatava tegevuste elluviimise ajakava järgi.

Lõikes 3 sätestatakse, milliseid andmeid ja lisadokumente peab taotlus sisaldama.

Lõikes 4 sätestatakse taotlejale täiendav teabe esitamise kohustus. Selleks et vältida samade tegevuste ning sarnaste eesmärkide ja tulemuste saavutamise topeltfinantseerimist, kohustub taotleja esitama toetuse andjale teabe, kui ta on projektile või projekti osadele tegevustele taotlenud samal ajal toetust mõnest teisest meetmest või riigisisestest või muudest välisabi vahenditest. Toetust ei tohi taotleda kulule, millele on toetus juba eraldatud. Igal juhul ei tohi projektis toetatavaid tegevusi ehk kulusid topelt finantseerida.

Paragrahviga 6 sätestatakse taotlusvooru avamise regulatsioon.

Lõike 1 kohaselt kinnitab taotlusvooru eelarve kultuuriminister Kultuuriministeeriumi valitsemisala eelarve käskkirjaga. Toetuse taotlemine toimub voorudena.

Lõike 2 kohaselt teavitab toetuse andja taotlusvooru avamisest, taotluste esitamise tähtajast ja taotlusvooru eelarvest oma veebilehel vähemalt 14 kalendripäeva enne taotlusvooru avamise päeva.

Paragrahviga 7 sätestatakse taotluse esitamise regulatsioon.

Lõigetes 1–3 sätestatakse, et taotlus tuleb esitada eelnõu § 6 lõike 2 kohaselt teatatud tähtaja jooksul. Kõiki ühte taotlusvooru esitatud taotlusi menetletakse samal ajal. Tähtjaks esitatud taotlus peab olema esitatud ettenähtud viisil ja vormil koos nõutud dokumentidega. Taotlemine toimub toetuse andja toetuste taotlemise e-keskkonna kaudu. Kui taotluse esitamisel esineb e-keskkonnas tehniline viga ja selle tõttu ei ole võimalik taotlust tähtpäevaks esitada, loetakse taotlus siiski tähtpäevaks esitatuks, kui see on toetuse andjale saadetud tehnilise vea likvideerimise järgsel tööpäeval.

Lõike 4 kohaselt võib taotleja esitada taotlusvooru mitu projekti, kuid iga projekt tuleb esitada eraldi taotluses. Nii on komisjonil hõlpsam hinnata iga projekti sobivust eraldi ning see väldib taotluse osalise rahuldamise korral segadust toetuse sihtotstarbes.

3. peatükk

Kulude abikõlblikkus ja toetuse määr

Paragrahviga 8 kehtestatakse kulude abikõlblikkuse reeglid.

Lõike 1 kohaselt on kulu abikõlblik, kui ta on tegevuste elluviimiseks vajalik ja põhjendatud, tekib abikõlblikkuse perioodil, tasutakse toetuse saaja poolt ning on kooskõlas nii Euroopa Liidu kui ka siseriikliku õigusega. Tegemist on kulu abikõlblikuks lugemise üldpõhimõttega. Kulu

peab olema toetuse saaja makstud. Kulu peab olema tekkinud projekti abikõlblikkuse perioodil, kuid ei pea olema tasutud projekti abikõlblikkuse perioodil. Majandustehinguid (näiteks kaupade ja teenuste saamine) tuleb kajastada projekti abikõlblikkuse perioodil sõltumata sellest, millal toimub arveldamine.

Kuna eelnõu ei sisalda kõiki muude õigusaktidega reguleeritud kulu abikõlblikkuse tingimusi, siis on oluline rõhutada, et toetuse kasutamisel tuleb arvestada nii riigisiseste kui ka Euroopa Liidu toetusi reguleerivate õigusaktidega. Euroopa Liidu õiguse kooskõlas olemise tingimus seisneb näiteks selles, et kui toetuse andmine tähendab ühtlasi vähese tähtsusega abi andmist, tuleb kõiki toetuse taotlemisega seotud dokumente säilitada vähemalt kümme aastat. Riigisisese õiguse kooskõlas olemise tingimus seisneb näiteks selles, et toetuse saaja peab järgima raamatupidamise reeglitest, maksuseadustest ja riigihangete seadusest tulenevaid piiranguid.

Lõikes 2 kirjeldatakse, milliste tunnuste esinemisel loetakse kulu põhjendatuks. Kulu on põhjendatud, kui kulu on sobiv, vajalik ja tõhus ette nähtud eesmärkide ja tulemuste saavutamiseks ning tekib toetatavate tegevuste käigus. See avaldub läbi põhjendatuse nõude ehk peab olema tuvastatav põhjuslik seos, millest saab järeldada, et nimetatud kulu on tekkinud asjakohaste toetatavate tegevuste käigus.

Lõigetega 3 ja 4 kehtestatakse abikõlblike ja mitteabikõlblike kulude loend.

Paragrahvi 9 kehtestatakse toetatavate tegevuste abikõlblikkuse periood.

Lõike 1 kohaselt on abikõlblikkuse periood taotleja poolt taotluses määratud ajavahemik, millal tegevused algavad ja lõpevad ning vajalikud kulud tekivad. Projekti elluviimise perioodi kavandamisel peab taotleja lähtuma eelnõus projekti abikõlblikkuse perioodi kohta sätestatud tingimustest, millest lähtuvalt tuleb taotlusesse märkida projekti algus- ja lõppkuupäev.

Lõike 2 kohaselt ei saa projekti abikõlblikkuse periood, sealhulgas kulude tegemine, alata varem kui konkreetse kalendriaasta taotlusvooru 1. jaanuarist või taotluses märgitud hilisemast kuupäevast. Abikõlblikkuse periood lõpeb taotluses märgitud kuupäeval, kuid mitte hiljem kui konkreetse kalendriaasta taotlusvooru 31. detsembril. Kui taotleja alustab projekti elluviimist enne, kui toetuse andja on teinud taotluse kohta otsuse, peab ta arvestama riskiga, et toetuse andja jätab taotluse rahuldamata ja taotleja peab projekti elluviimisega seotud ja juba tehtud kulud täies mahus ise hüvitama.

Lõike 3 kohaselt loeb toetuse andja projekti lõppenuks pärast aruande kinnitamist. Toetuse saajat teavitatakse sellest e-keskkonna kaudu.

Lõike 4 kohaselt on ette nähtud võimalus projekti abikõlblikkuse perioodi pikendada. Toetuse saaja saab projekti elluviimise käigus taotleda abikõlblikkuse perioodi pikendamist tingimusel, et projekti elluviimisel on ilmnunud toetuse saajast sõltumatud, erakordsed ja/või ettenägematud asjaolud. Projekti perioodi muutmise algatab reeglina toetuse saaja, esitades selleks abikõlblikkuse perioodi jooksul vastavasisulise avalduse, milles on muuhulgas välja toodud ka perioodi muutmise põhjendused. Abikõlblikkuse perioodi võib muuta kuni projekti abikõlblikkuse perioodi lõpuni, kuid mitte tagantjärele pärast projekti tegevuste lõppemist.

Lõigetega 5–7 kehtestatakse projekti abikõlblikkuse perioodi pikendamise taotluse esitamise, rahuldamise või mitterahuldamise täpsustatud kord.

4. peatükk

Taotluse menetlemine

Paragrahvi 10 kehtestatakse taotluse menetlemise kord.

Lõikes 1 sätestatakse, et toetuse andja menetleb taotlust kuni 60 tööpäeva taotlusvooru sulgemisest arvates. Haldusmenetluse seaduse § 41 järgi tuleb haldusorganil juhul, kui tal ei ole võimalik haldusakti anda või toimingut sooritada ettenähtud aja jooksul, teha viivituseeta teatavaks tõenäoline aeg ning näidata tähtajast mittekinnipidamise põhjus.

Lõike 2 kohaselt jäetakse taotlus läbi vaatamata, kui seda ei ole tähtajaks esitatud ja ka juhul, kui taotleja taotleb toetust, mis kvalifitseerub vähese tähtsusega abiks, kuid tal on vähese tähtsusega

abi piirmäär täis. Kui taotlus esitatakse tähtjaks, kuid vähese tähtsusega abi piirmäär on täis, on see alus jätta taotlus läbi vaatamata.

Lõike 3 kohaselt võib toetuse andja taotluse esitamise tähtja ennistada. Tähtaega võib ennistada toetuse andja omal initsiatiivil või taotleja taotlusel. Mõlemal juhul peab ennistamiseks olema mõjuv põhjus.

Lõigete 4-6 kohaselt võib toetuse andja juhul, kui taotluse läbi vaatamise käigus selgub, et taotlus ei ole piisavalt selge ja/või selles esinevad puudused, küsida taotlejalt selgitusi ja lisadokumente taotluses esitatud andmete kohta või nõuda taotluse täiendamist või muutmist. Taotlejale edastatakse e-keskkonna kaudu vastavasisuline teade, milles on kirjeldatud asjaolud, mis vajavad täiendavat selgitamist, täiendamist või lisateavet, ning märgitud tähtaeg puuduste kõrvaldamiseks. Puuduste kõrvaldamiseks võib toetuse andja anda taotlejale kuni viis tööpäeva, mil peatub eelnõu § 10 lõikes 1 toodud taotluse menetlemise aeg. Kui puudus kõrvaldatakse, loetakse puudusega seotud nõue täidetuks.

Toetuse andja jätab taotluse läbi vaatamata ja sisuliselt hindamata, kui taotleja ei ole eelnõu § 10 lõikes 5 sätestatud tähtja jooksul puudusi kõrvaldanud või kui puuduste kõrvaldamise raames esitatud lisateave ei anna ikkagi alust lugeda nõuet täidetuks. Teave taotluse läbi vaatamata jätmise kohta edastatakse taotlejale e-keskkonna kaudu kümne tööpäeva jooksul tähtja saabumisest arvates.

Lõike 7 kohaselt on toetuse andjal õigus teha taotlejale ettepanek muuta projekti eelarvet ja tegevusi nii, et toetuse summa ja osakaal ei suurene ja projekti eesmärgid ei muutu. Toetuse andja kasutab nimetatud õigust näiteks sellisel juhul, kui projekti eelarve ei ole kooskõlas omafinantseeringu nõuetega ning annab tähtja puuduste kõrvaldamiseks.

Lõike 8 kohaselt saab toetuse andja tunnistada taotleja ja taotluse nõuetele vastavaks ainult juhul, kui on täidetud kõik eelnõu §-des 4 ja 5 sätestatud nõuded.

Paragrahv 11 reguleeritakse nõuetele vastavaks tunnistatud taotluste sisulist hindamist.

Lõike 1 kohaselt hindab taotluseid toetuse saaja moodustatud komisjon. Komisjoni kuuluvad kogukonna esindajad ja valdkonna sõltumatud eksperdid. Komisjoni koosseisu avalikustab toetuse andja oma veebilehel.

Lõikega 2 kehtestatakse kriteeriumid, mille alusel taotluseid hinnatakse. Kriteeriumide selge lahtimõtestamine, sealhulgas asjaolude kirjeldus, on oluline selleks, et taotlejale oleks arusaadav, mille järgi taotlusi hinnatakse. Samuti on läbipaistvad ja selgelt kirjeldatud kriteeriumid taotlejale abiks taotluse koostamisel ning projekti tegevuste ja tulemuste kirjeldamisel. Ühtlasi on selgelt kirjapandud asjaolud juhendiks taotluste hindajatele ja otsuse tegijatele.

Punkti 1 kohaselt hinnatakse taotluses kirjeldatud projekti vastavust taotlusvooru eesmärkidele. Komisjon kaalub, kas projekt arendab ja/või populariseerib pärimuskultuuriga seotud tegevusi. Hinnang antakse taotluses kirjeldatud tegevuste ja projekti eesmärkide alusel. Komisjon hindab sealjuures ka taotletavate tulemuste saavutamise realistlikkust.

Punkti 2 kohaselt hinnatakse taotluse vajalikkust ning tulemuslikkust. Taotluses kirjeldatud tegevused peavad olema põhjendatud ja nende tulemus peab vastama taotlusvooru eesmärgile.

Punkti 3 kohaselt hinnatakse projekti elluviimiseks ja haldamiseks vajalikku kvalifikatsiooni ja kogemust ning õiguslikke, organisatsioonilisi või tehnilisi eeldusi. Taotluses peab olema välja toodud info toetust taotleva organisatsiooni ja projektijuhi kohta. Taotluses esitatud koostööpartnerid näitavad projekti teostaja seotust valdkonna toimijatega ja ühiskonnaga laiemalt. Kuna komisjon moodustatakse valdkonna spetsialistidest, on nad pädevad esitatud taotlustele hinnanguid andma.

Punkti 4 kohaselt hinnatakse eelarve läbipaistvust, kuluefektiivsust, kulude arvutamise aluseid. Taotluse eelarve peab olema täpsustatud kululiikide lõikes: välja peab olema toodud kululiikide sisu (töötasu koos maksudega [mitu inimest ja mis summas], transpordikulu [marsruut ja kilometraaz] jm) ja kulukatte allikas (taotletav toetus, omafinantseering, kaasfinantseering) ning omafinantseering tuluartiklite kaupa (sealhulgas müügitulu: raamatute müük, piletitulu vms).

Punkti 5 kohaselt hinnatakse planeeritavate kulutuste põhjendatust, selgitust ja vastavust eesmärkidele. Kulud peavad olema põhjendatud ja lahti kirjutatud nii taotlusvormi eelarves kui

ka sisus. Eelarvet kaalub komisjon puhtalt projekti eesmärkide kontekstis, aga ka võrreldes seda teiste taotlustega. Eelarve realistlikkust hinnatakse nii piisavuse kui ka liiasuse kriteeriumi alusel. Punkti 6 ja 7 kohaselt hinnatakse valdkondliku mõju all taotletavate tulemuste olulisust ja ulatust valdkonnasiseselt, strateegilise mõju all tulemuste laiemat ühiskondlikku tähendust ja tulevikku suunatud mõõdet. Taotletava toetuse suurus peab olema kooskõlas kasusaajate hulgaga. Hindamisel võrreldakse projekti tegevusi ja taotletavaid tulemusi komisjoni liikmete tunnetuslike mõõdikutega.

Lõike 3 kohaselt kaasatakse hindamisse vajadusel hääleõiguseta eksperte. Ekspert lähtub hinnangute andmisel kehtestatud kriteeriumitest. Taotlust hinnanud eksperdi andmeid taotlejale ja toetuse saajale ei avalikustata.

Lõike 4 kohaselt peavad hindamiskomisjoni liikmed ja eksperdid kooskõlas korrupsioonivastase seaduse ja haldusmenetluse seadusega kinnitama oma erapooletust ja sõltumatust. Erapooletuse nõue rakendub kõikidele hindajatele. Seotuse olemasolul tuleb hindajal end taandada haldusmenetluse seaduse § 10 korras. Taandamise korral tehakse vastav märge hindamiskomisjoni protokollis. Erapooletuse ja sõltumatuse kinnitamine hinnatavatest taotlustest ei tähenda tingimata kirjalikku kinnitamist.

Lõikega 5 nähakse ette, kellele teeb hindamiskomisjon ettepaneku otsuse tegemiseks.

Paragrahvis 12 nähakse ette taotluse rahuldamise ja rahuldamata jätmise tingimused ja kord ning üldised alused.

Lõikes 1 sätestatakse, kes teeb taotluse rahuldamise ja rahuldamata jätmise otsuse.

Lõike 2 kohaselt rahuldatakse taotlus juhul, kui taotleja ja taotlus vastavad eelnõus nimetatud nõuetele ning taotlus kuulub hindamiskomisjoni hindamistulemuse põhjal rahuldamisele.

Lõike 3 kohaselt võib taotluse rahuldada osaliselt. Osaline rahuldamine tähendab, et mõnda algse taotluse põhiesemeks olevat asjaolu, näiteks toetuse summat, projekti tegevusi ja tulemusi, ei toetata algses taotluses nimetatud ulatuses või kujul. Osaline taotluse rahuldamise otsus tehakse taotlejaga eelnevalt kooskõlastatult ning selles fikseeritakse, millises ulatuses taotlus rahuldatakse.

Muutmissettepanek on põhjendatud näiteks juhul, kui projekti tegevused pole taotletavas mahus sobivad, vajalikud või piisavad ning kui taotluses nimetatud asjaolu muutmise tulemusel on projekti mõju meetme või selle tegevuse tulemusse põhjendatum. Muutmissettepanek võib olla ajendatud ka asjaolust, et taotluste rahuldamiseks kavandatud eelarve ei võimalda taotletud toetuse summat täielikult katta. Sellisel juhul pakutakse taotlejale võimalust kaaluda, kas ta on nõus viima projekti ellu ka väiksema toetussummaga või vajadusel projekti muutma. Muudatusettepaneku tegemisel on toetuse andjal kohustus taotleja ära kuulata. Juhul kui taotleja on nõus projekti muutma, tuleb toetuse andjal veenduda, et muudetud taotlus vastab nõuetele ja kriteeriumidele. Selleks võib olla vajalik veel kord kontrollida taotluse nõuetele vastavust ning muudetud mahus projekti. Kui taotleja ei ole nõus projekti muutma ehk kokkulepet ei saavutata, jäetakse taotlus rahuldamata.

Lõike 4 kohaselt võib taotluse rahuldada ka kõrvaltingimusega. Juhul kui mõni nõue ei ole taotluse menetlemise ajal täidetud ja selle mittetäidetuse ei takista taotluse menetlemist ning kui on tõenäoline, et see nõue on mõistliku aja jooksul ja igal juhul enne projekti lõpetamist täidetav, võib taotluse rahuldada kõrvaltingimusega. Kõrvaltingimuse seadmisel näeb toetuse andja ette, mida toetuse saaja peab tegema või milline asjaolu peab olema tõendatud ja millise aja jooksul. Nõuetekohase kõrvaltingimuse saabumisel lisatakse sellekohane teave taotluse rahuldamise otsuse juurde.

Kui taotluse rahuldamise otsus on tingimuslik, menetletakse taotlust tavalises korras. Erisus on vaid selles, et toetust ei või välja maksta enne kõrvaltingimuse saabumist või täitmist.

Lõike 5 kohaselt ei teki toetuse saajal taotluse kõrvaltingimusega rahuldamise otsuse põhjal õigust toetuse maksele. Makse saab teha siis, kui toetuse saaja on esitanud toetuse andjale teabe tingimuse saabumise või täitmise kohta. Toetuse saaja ei pea vastavasisulist teavet esitama juhul, kui toetuse andja saab selle ise tuvastada.

Lõike 6 kohaselt tehakse taotluse rahuldamata jätmise otsus, kui taotleja ja/või taotlus ei vasta kas või ühele eelnõus sätestatud nõudele, kui taotleja mõjutab taotluse menetlemist pettuse või ähvardusega või muul õigusvastasel viisil, taotleja ei võimalda teha taotluse nõuetele vastavuse kontrolli, taotlus ei kuulu hindamistulemuse põhjal rahuldamisele, taotlusvooru eelarve mahu tõttu ei ole võimalik projekti toetada või taotleja ei ole nõus taotluse osalise rahuldamise ettepanekuga toetuse vähendamise või projektis kavandatud toetatavate tegevuste muutmise kohta.

Lõike 7 kohaselt võib toetuse andja jätta taotluse rahuldamata ka siis, kui taotluses esitatud ja taotluse menetlemisel kogutud teavet tervikuna hinnates ilmneb, et projekti eesmärgid on saavutatavad ilma toetuseta. Näiteks võib menetlemise käigus kogutud lisateabe põhjal selguda, et taotlejal on võimalik projekt ellu viia ja samad eesmärgid saavutada alternatiivsete rahaliste vahenditega või oleks taotleja teostanud projekti ka ilma toetuseta.

Lõike 8 kohaselt saadetakse taotlejale tema kohta tehtud otsus e-keskkonna kaudu.

Paragrahvi 13 sätestatakse taotleja/toetuse saaja ärakuulamisega seotud regulatsioon.

Taotlejale antakse haldusmenetluse seaduse § 40 tähenduses ärakuulamisõigus. Ärakuulamisõigus haldusmenetluses eeldab, et vastaval isikul oleks võimalik enda arvamust asjassepuutuvus küsimuses piisavalt selgitada ja vajadusel võtta seisukoht dokumentide suhtes, mille haldusorgan on tema asja menetlemisel esitanud.

Lõigetega 1-3 nimetatakse, millisel juhul tuleb, arvestades eelnõu kohaseid menetlustermineid, enne otsuse tegemist anda taotlejale ja toetuse saajale võimalus esitada selgitused otsuse põhimotiividele ja põhjendustele. Ära ei kuulata, kui haldusmenetluse seaduse § 40 lõike 3 punkti 4 kohaselt tehakse otsus toetuse saaja või taotleja kasuks ja ka näiteks juhul kui taotlusvooru taotluse esitanud taotlejate arv on suurem kui 50. Lõike 1 punktis 2 korratakse üle sisuliselt haldusmenetluse seaduse § 40 lõike 3 punkt 2, mille kohaselt võib menetlusosalise jätta ära kuulamata, kui andmetest, mida menetlusosaline on taotluses või seletuses esitanud, ei kalduta kõrvale ning puudub vajadus lisaandmete saamiseks. Nimelt, kui taotluse rahuldamata jätmise otsus põhineb vaid taotlusel ja selle menetlemisel puuduste kõrvaldamise raames esitatud andmetel, siis sellise korra läbi saab öelda, et taotleja on ära kuulatud.

Paragrahvi 14 sätestatakse vaide esitamise õigus. Vaideid lahendatakse tuginedes haldusmenetluse seadusele.

5. peatükk

Taotluse rahuldamise otsuse muutmise ja kehtetuks tunnistamine

Paragrahvi 15 sätestatakse taotluse rahuldamise otsuse muutmise seonduvad tingimused.

Lõikes 1 sätestatakse, millistel tingimustel saab taotluse rahuldamise otsust muuta ja kelle algatusel.

Toetuse andja peab iga teavet hindama, sest olenemata toetuse saaja taotluse sõnastusest võib teave olla käsitletav sisuliselt taotluse rahuldamise otsuse muutmise avalduse või teatena. Kui sisuliselt on tegemist olukorraga, kus otsust peaks muutma otsusega, tuleb toetuse andjal otsustada, kas seda teha või mitte. Muutmine toimub reeglina toetuse saaja algatusel, näiteks juhul kui toetuse saaja peab möödapääsmatuks muuta projekti (toetatavat tegevust või selle ulatust või jäetakse tegevus ära või lisatakse täiendav tegevus), abikõlblike kulude kogumahtu või toetuse osakaalu abikõlblikest kuludest. Muutmise võimaldamine on sobiv ja vajalik, sest toetuse taotlemisel ei pruugita kõiki tulemuse saavutamiseks vajaminevaid tegevusi või tegevuste ulatust ette näha. Seega ei ole põhjendatud nõuda algset kavandatud tegevusplaani detailselt ja jäigalt kinnihoidmist. Muutuda ei tohi projekti eesmärk ja projekti tegevustega saavutatav tulemus. Kui tahetakse muuta projekti algset eesmärki ja tulemust, on tegemist sisuliselt uue projektiga.

Lõike 2 kohaselt saab taotluse rahuldamise otsust muuta, kuni see ei ole kehtivust kaotanud. Haldusakt kehtib kuni haldusaktiga antud õiguse või kohustuse lõpliku realiseerimiseni. Taotluse

rahuldamise otsust võib muuta kuni projekti abikõlblikkuse perioodi lõpuni, kuid mitte pärast projekti tegevuste lõppemist.

Lõike 3 kohaselt võib toetuse andja keelduda taotluse rahuldamise otsuse muutmisest, kui muutunud asjaolude tõttu ei ole projekt kooskõlas eelnõus sätestatud tingimustega, soovitud muudatuse korral on oodatavate tulemuste saavutamine kaheldav või projekti tegevuste lõpetamine projekti abikõlblikkuse perioodi jooksul ei ole tõenäoline. Sellisel juhul toetuse saaja avaldust taotluse rahuldamise otsuse muutmiseks ei rahuldata ja toetuse saajal ei ole toetuse kasutamist ette nähtud tingimustel võimalik jätkata ning taotluse rahuldamise otsus tunnistatakse täielikult või osaliselt kehtetuks.

Lõige 4 sätestab taotluse rahuldamise otsuse muutmise avalduse läbivaatamise tähtaja ja taotluse rahuldamise otsuse muutmise otsuse jõustumise ajavahemiku. Toetuse saaja peab viivitamatult teavitama toetuse andjat projekti muudatustest nende ilmnemisel kirjalikku taasesitamist võimaldavas vormis. Taotluse rahuldamise otsuse muutmise otsuse võib jõustada varasema kuupäevaga kui toetuse andja vastava otsuse tegemise kuupäev, juhul kui see aitab kaasa projekti tegevuskava katkematu elluviimisele ja tulemuste saavutamisele. Taotluse rahuldamise otsuse muutmise otsuse jõustumise kuupäev ei saa olla varasem kui selle muutmise avalduse toetuse andjale esitamise kuupäev.

Paragrahviga 16 kehtestatakse taotluse rahuldamise otsuse kehtetuks tunnistamise alused.

Lõikes 1 viidatakse, millistel juhtudel taotluse rahuldamise otsus osaliselt või täielikult kehtetuks tunnistatakse. Taotluse rahuldamise otsus tunnistatakse täielikult või osaliselt kehtetuks, kui ilmneb asjaolu, mille korral taotlust ei oleks rahuldatud või taotlus oleks osaliselt rahuldatud, taotlemisel või projekti elluviimisel on teadlikult esitatud ebaõiget või mittetäielikku teavet või teave on jäetud teadlikult esitamata, kõrvaltingimusega taotluse rahuldamise otsuse korral kõrvaltingimus ei saabu või ei suudeta seda täita, toetuse saaja avaldust taotluse rahuldamise otsuse muutmiseks ei rahuldata ja toetuse kasutamist ei ole ette nähtud tingimustel võimalik jätkata ning toetuse saaja esitab avalduse toetuse kasutamisest loobumise kohta. Samuti tunnistatakse kogu taotluse rahuldamise otsus kehtetuks, kui see tühistatakse toetuse tagasinõudmise otsusega.

Taotluse rahuldamise otsuse kehtetuks tunnistamisel peab järgima proportsionaalsuse ja ärakuulamise nõudeid, kuid arvestusega, et taotluse rahuldamise otsus ei tohiks jääda kehtima selliselt, et see oleks vastuolus eelnõus sätestatuga. Tahtlikult valeandmete esitamise avastamisel tolerants puudub, mis tähendab, et sellise asjaolu avastamisel tuleb taotluse rahuldamise otsus kehtetuks tunnistada.

Taotluse rahuldamise otsuse kehtetuks tunnistamise ja eelnõu § 19 kohase toetuse tagasinõudmise otsuse tegemise vahe seisneb selles, et kehtetuks tunnistatakse see siis, kui taotlust ei oleks pidanud rahuldama või pärast taotluse rahuldamise otsuse tegemist ilmneb asjaolu, mille tulemusel ei ole projekti võimalik või vajalik esialgu kavandatud mahus või viisil ellu viia, sealhulgas kui toetuse saaja ei taha enam projektile toetust. Kehtetuks tunnistamisega ei ole tegemist siis, kui toetuse kasutamise tingimuste, nõuete või kohustuste rikkumise tõttu tehakse toetuse tagasinõudmise otsus. Siiski on nendel otsustel ühine tagajärg – saadavat toetust vähendatakse kuni nullini. Kui on selge, et toetust ei kasutata ära algses taotluse rahuldamise otsuses nimetatud mahus, vormistatakse pigem otsuse muutmise otsus, kuid võib vormistada ka osaliselt kehtetuks tunnistamise otsuse. Kui esialgu määratud toetus jääb kasutamata, tuleks määratud toetuse summat selle võrra vähendada juba projekti elluviimise ajal. Nii saab ühes projektis kasutamata jääva toetuse määrata näiteks teisele projektile.

Lõige 2 sätestab, et taotluse rahuldamise otsuse kehtetuks tunnistamise tõttu tuleb õigusliku aluseta saadud toetus toetuse saajal toetuse andjale tagastada.

6. peatükk

Toetuse maksmise tingimused ja aruande esitamine

Paragrahvida 17 sätestatakse toetuse maksmise tingimused.

Lõigetes 1 ja 2 sätestatakse, et toetus makstakse toetuse saajale eelnõus ja taotluse rahuldamise otsuses sätestatud tingimuste järgi toetuse saaja esitatud soovitaotluse alusel. Sooviavaldus esitatakse toetuse saajale e-posti teel või e-keskkonna kaudu või edastatakse juba koos projekti taotlusega. Sooviavaldus on olemuselt tahteavaldus toetuse väljamaksmiseks ehk see on hõlmatud toetuse maksmise eelduste nõuetekohaseks lugemise sooviga. Sooviavalduses tuleb sätestada ettemakse vajadus selleks, et toetuse andja teaks, millistel kuupäevadel toetuse saajale toetus välja maksta.

Toetuse andja võib keelduda toetuse väljamaksmisest juhul, kui esitatud sooviaavaldus ei vasta eelnõus toodud nõuetele või taotluses esitatud projekti perioodile, tegevustele või eesmärkidele.

Lõikega 3 piiratakse toetuse andjal kohustus võtmist, kui taotluse rahuldamise otsus tehakse kõrvaltingimusega. Toetus makstakse välja pärast kõrvaltingimuse saabumist või täitmist.

Paragrahvida 18 kehtestatakse toetuse kasutamise seotud aruande esitamise põhimõtted.

Lõikes 1 sätestatakse toetuse saajale aruande esitamise kohustus. Aruande esitamise aeg on märgitud taotluse rahuldamise otsuses ning aruanne tuleb esitada e-keskkonna kaudu.

Lõigetes 2 sätestatakse toetuse andjale aruande menetlustähtaeg.

Lõikega 3 antakse toetuse saajale võimalus aruande esitamise tähtaega põhjendatud juhtudel avalduse alusel pikendada.

Lõikes 4 sätestatakse, et toetuse andja võib juhul, kui aruande läbi vaatamise käigus selgub, et aruandes esinevad puudused, küsida toetuse saajalt selgitusi ja lisadokumente aruandes esitatud andmete kohta või nõuda aruande täiendamist ehk puuduste kõrvaldamist. Puuduste kõrvaldamiseks võib toetuse andja anda toetuse saajale kuni kümme tööpäeva, mil peatub eelnõu § 18 lõikes 2 toodud aruande menetlemise aeg. Kui puudus kõrvaldatakse, loetakse puudusega seotud nõue täidetuks.

Lõikes 5 sätestatakse aruande kinnitamise tingimused. Projekt loetakse lõppenuks, kui toetuse andja on kinnitanud aruande. Vastavasisuline teave saadetakse toetuse saajale e-keskkonna kaudu.

7. peatükk

Toetuse tagasinõudmine

Paragrahvida 19 reguleeritakse toetuse osalise või täieliku tagasinõudmise otsuse tegemist ja toetuse tagasimaksmist nimetatud otsuse alusel. Toetust taotledes nõustub taotleja toetuse eraldamise tingimustega, sealhulgas kohustusega maksta toetus tagasi, kui toetust on saadud mitteabikõlbliku kulu katteks või muul toetuse tagasinõudmise aluse esinemisel. Toetuse tagasinõudmise otsuse puhul on tegemist haldusmenetluse seaduse tähenduses haldusaktiga.

Lõikes 1 sätestatakse, millal tehakse otsus toetuse tagasinõudmise kohta.

Toetuse tagasinõudmise otsus tuleb teha näiteks siis, kui hüvitamiseks esitatud kulu osutub mitteabikõlblikuks. Näiteks sama kulusumma on hüvitamise aluseks juba olnud, kulu liik ei ole abikõlblik, kulu liik on abikõlblik, kuid see ei ole seotud toetatava tegevusega. Kulu võib lugeda mitteabikõlblikuks puuduste kõrvaldamiseks täiendava tähtaja andmiseta, kui on ilmselge, et puudusi kõrvaldada ei saa.

Toetuse tagasinõudmise otsus tuleb teha näiteks ka siis, kui selgub, et toetust on välja makstud mitteabikõlbliku kulu hüvitamiseks. Sellisel juhul kaalutlusõigus, kas teha toetuse tagasinõudmise otsus või mitte, puudub. Kaalutlusõigus puudub ka juhul, kui toetuse andmine ei ole kooskõlas riigiabi ja vähese tähtsusega abi andmise regulatsiooniga.

Toetuse tagasinõudmise otsus tehakse kaalutlusõiguse alusel, kui toetuse saaja on rikkunud toetuse saaja kohustust või jätnud täitmata nõude, mis on mõjutanud või võib mõjutada kulude abikõlblikkust. Siin peetakse silmas olukorda, kus toetuse saaja ei järgi menetluskorda või ei täida kohustust või nõuet ning täitmata jätmisega kaasnevat kahjusummat ei ole võimalik üheselt

võlaõigusseaduse tähenduses tuvastada. Näiteks on kahjustatud rahaliste vahendite säästliku kasutamise põhimõtet.

Kui toetuse saaja suhtes on algatatud likvideerimis- või pankrotimenetlus, ei tekita see fakt üksi veel iseenesest alust teha otsus toetus tagasi nõuda, kuid on toetuse andjale ajendiks, et hinnata, kas toetatav tegevus jääb sealjuures pooleli või toetatava tegevuse sihipärane kasutamine katkeb kohustuslikul ajaperioodil.

Lõike 2 kohaselt ei tehta toetuse tagasinõudmise otsust, kui puudus kõrvaldatakse või kohustus või nõue täidetakse või kui toetuse saaja ise avastas ja teatas toetuse andjale, et talle on hüvitatud mitteabikõlblik kulu ning tagastas selle toetuse andjale ehk täidetud on kõik toetuse vabatahtliku tagastamise tingimused.

Lõike 3 kohaselt võib toetuse tagasinõudmise otsuse tegemise otsustamiseks ja vormistamiseks jätta kolme aasta pikkuse varuaja ehk toetuse tagasinõudmise otsuse võib teha kolme aasta jooksul toetuse saaja viimase kohustuse täitmise lõppemisest.

Lõige 4 teeb lõikest 3 erisuse ebaseadusliku, väärkasutatud või ühisturuga kokkusobimatu riigiabi korral, sealhulgas vähese tähtsusega abi puhul. Sellisel juhul võib toetuse tagasinõudmise otsuse teha kümne aasta jooksul pärast toetuse saajale toetuse eraldamist. Ebaseaduslikuks riigiabiks loetakse nõukogu määruse (EL) nr 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (kodifitseeritud tekst) (ELT L 248, 24.09.2015, lk 9–29), artikli 1 punktis f nimetatud abi. Riigiabi väärkasutamiseks loetakse nõukogu määruse (EL) nr 2015/1589 artikli 1 punktis g sätestatud. Ebaseaduslik riigiabi on uus abi, mis ei ole eraldatud kooskõlas riigiabi reeglitega. Väärkasutatud abi on abi, mida ei ole kasutatud kooskõlas toetuse andmise tingimuste ja taotluse rahuldamise otsusega.

Lõike 5 kohaselt tuleb toetus tagastada toetuse tagasinõudmise otsuse kehtima hakkamise päevast arvestades 60 kalendripäeva jooksul. Toetuse tagasinõudmise otsus kui haldusakt hakkab haldusmenetluse seaduse § 61 lõike 1 järgi kehtima alates selle teatavaks tegemisest või kättetoimetamisest koostoimes haldusmenetluse seaduse § 62 lõike 2 punktiga 2, mille kohaselt tuleb haldusakt teha menetlusosalisele kättetoimetamisega teatavaks, kui varasem haldusakt tunnistatakse kehtetuks või seda muudetakse.

Toetuse saaja peab toetuse tagasi maksuma toetuse tagasinõudmise otsuses näidatud summas ja tähtajaks. Kui toetuse tagasinõudmise otsuse sisuks on kogu toetus tühistada, tuleb toetuse tagasinõudmise otsus tunnistada kehtetuks. Seda ka seetõttu, et kui määratud toetust toetuse tagasinõudmise otsuse tõttu saada ei ole, lõpevad taotluse rahuldamise otsuse kehtetuks tunnistamisel ka toetuse saaja muud kohustused, näiteks viia toetatavad tegevused lõpuni.

Enne toetuse tagasinõudmise otsuse tegemist tuleb anda toetuse saajale võimalus asjaolusid selgitada ehk ta eelnõu § 13 kohaselt ära kuulata. Sellega tagatakse, et toetuse saaja on tema suhtes käimas olevast menetlusest teadlik ning ta on saanud otsustamisel teada olevaid asjaolusid selgitada ja toetuse andja on saanud neid otsuse tegemisel arvesse võtta.

Lõike 6 kohaselt tuleb ebaseadusliku riigiabi korral toetus tagasi maksta koos intressiga toetuse väljamaksmisest arvates vastavalt Nõukogu määruse (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (EÜT L 83, 27.03.1999, lk 1–9), artikli 14 lõikele 2, mille rakendamissätted on Komisjoni määruse nr 794/2004, millega rakendatakse nõukogu määrust (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (EÜT L 83, 27.03.1999, lk 1–9), artiklites 9–11.

Toetuse saaja turupositsiooni taastamiseks tuleb toetus tagastada koos liitintressiga ehk eelneval aastal kogunenud intressilt tuleb samuti tasuda intressi, mille rakendamise nõue tuleneb Euroopa Komisjoni määruse (EÜ) nr 794/2004 artiklist 11. Aluseks tuleb võtta toetuse maksmise ajal rakendatud Euroopa Liidu Teatajas avaldatud intressimäär. Toetust saanud toetatavate tegevuste puhul tuleb ebaseaduslik riigiabi seega tagastada liitintressiga alates päevast, kui ebaseaduslik abi maksti, ning intressi määraks tuleb võtta komisjoni riigiabi viite- ja diskontomäär. Liitintressi tuleb maksta kuni toetuse tagasimaksmiseni.

Lõike 7 kohaselt, kui toetuse andjal ei ole võimalik rikkumise rahalise mõju suurust hinnata, võib ta kaalutlusõigusele tuginedes vähendada toetust protsentuaalselt rikkumise raskusega.

Lõigetega 8 ja 9 sätestatakse, et põhjendatud juhul võib toetuse saaja taotleda toetuse tagasimaksmise ajatamist, kui korraga maksmine seab toetuse saaja olulisel määral makseraskustesse. Toetuse saaja võib taotleda tagasinõude ajatamist kümne tööpäeva jooksul toetuse tagasinõudmise otsuse kättesaamisest arvates. Ajatamise taotluses tuleb esitada ajatamise vajaduse põhjendus ja soovitud ajatamise kava.

Lõigete 10 ja 11 kohaselt on toetuse andjal ajatamise taotluse menetluseks ette nähtud kümme tööpäeva, kuid põhjendatud juhul võib ajatamise taotluse menetlust pikendada mõistliku aja võrra, teavitades sellest toetuse saajat. Tagasimaksmise perioodi määrab toetuse andja, kuid see ei saa olla pikem kui neli kuud.

Lõike 12 kohaselt võib toetuse andja ajatamise taotluse rahuldamise või rahuldamata jätmise otsuse teha ka koos toetuse tagasinõudmise otsusega ning otsusest teavitatakse toetuse saajat e-posti teel või tähtkirjana posti teel.

Lõike 13 kohaselt on toetuse andjal õigus tühistada toetuse osadena tagasimaksmise võimaldamise otsus ehk ajatamisotsus, kui toetuse saaja ei pea kinni tagasimaksmise ajakavast. Toetuse saaja peab toetuse tagastama 30 kalendripäeva jooksul ajatamisotsuse kehtetuks tunnistamisest.

Lõike 14 kohaselt, kui tagasimaksmisele kuuluvat toetust tagasi ei maksta, võib toetuse andja nõuda üleantud rahalisi vahendeid tagasi haldusmenetluse seaduse § 69 lõike 1 ja võlaõigusseaduse § 1028 alusel (alusetu rikastumise sätete alusel). See tähendab, et toetuse tagasinõudmise otsus on täidetav üksnes tsiviilkohtu kaudu.

8. peatükk

Toetuse saaja ning toetuse andja õigused ja kohustused

Paragrahviga 20 kehtestatakse toetuse saaja kohustused, mis rakenduvad alates taotluse rahuldamise otsuse jõustumisest.

Toetuse saaja peab tagama eelnõus sätestatud kohustuste täitmise ja eduka elluviimise taotluse rahuldamise otsuses ja eelnõus fikseeritud tähtaegade ja tingimuste kohaselt. Toetuse saaja kohustuste tagamine tähendab seda, et kohustus peab olema täidetud tema enda poolt.

Punkti 1 kohaselt peab toetuse saaja viima projekti ellu heaks kiidetud taotluse kohaselt ehk seal nimetatud eesmärkidel kavandatud tegevuste abil ning saavutama tema enda kavandatud tulemused. Projekti eesmärgid ja tulemused ning nende saavutamiseks kavandatud tegevused peavad olema kooskõlas eelnõus määratletud võimalustega.

Punkti 2 kohaselt on toetuse saajal kohustus, mis hõlmab üldist korrektsust teabe ja aruannete esitamisel, sealhulgas ette nähtud vorminõuete järgimist, arusaadavate selgituste andmist, õigete andmete ja nõutud dokumentide tähtaegset esitamist. Nimetatud nõue hõlmab ka seda, et kulu ja maksmist tõendavad dokumendid peavad vastama raamatupidamisarvestuses kehtivatele nõuetele.

Punkti 3 kohaselt tuleb toetuse saajal järgida vähese tähtsusega abi reegleid, kui toetuse näol on tegemist sellise abi saamisega. Nimetatud reeglitest tuleneva kohustuse rikkumine võib kaasa tuua toetuse vähendamise ja toetuse tagasinõudmise, kuna tegemist oleks toetuse kasutamisega seotud Euroopa Liidu õigusaktide, sealhulgas Euroopa Liidu huvide rikkumisega.

Punktide 4 ja 5 kohaselt on toetuse saajal kohustus säilitada kulu abikõlblikkust tõendavad dokumendid ja muud tõendid raamatupidamiseseaduses kehtestatud tingimuste kohaselt. Sellist kohustust tuleb rakendada niiviisi, et kui muust seadusest või näiteks Euroopa Liidu riigiabi reeglitest tuleneb siiski pikem dokumentide või andmete säilitamise kohustus, siis tuleb järgida pikemaid tähtaegu.

Punkti 7 kohaselt peab toetuse saaja tagama, et lähtutakse usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõttest, mida tuleb rakendada ka projekti elluviimisega seotud finantsandmete kajastamisel. Projekti finantsandmed, st projektiga seotud kulud ja nende maksumus ning tulud peavad olema üheselt eristatavad, sealjuures see, millised neist on käsitletavad abikõlblikena. Nimetatud

kohustuse rikkumine võib kaasa tuua toetuse tagasinõudmise otsuse, kuna võib tekkida kahtlus, et kogu projektiga seotud finantsteave ei ole tuvastatav ehk ei ole usaldusväärne.

Punktide 6 ja 8 kohaselt peab toetuse saaja aitama kaasa toetuse andja kontrollitegevusele, sest eelkõige on toetuse saaja kohustatud tõendama kulude abikõlblikkust ning esitatud teabe õigsust või paikapidavust, sealhulgas peab toetuse saaja esitama asjakohased raamatupidamis- ja pangadokumendid, lepingud ja juhtimisotsused, et veenda toetuse andjat, et tegemist ei ole pettuse ega topeltfinantseerimisega ning täiendavat tuluallikat ei ole tekkinud. Nimetatud kohustuse rikkumine võib kaasa tuua toetuse vähendamise ja toetuse tagasinõudmise eelkõige seetõttu, et kulu abikõlblikkuses või kohustuste täitmisel ei saa veenduda.

Punkti 9 kohaselt peab toetuse saaja teavitama viivitamata kirjalikult toetuse andjat taotluses esitatud või projekti elluviimisega seotud andmete muutumisest. Toetuse andja hindab saadud teabe alusel, kas projekti rakendamistingimused või toetuse andmise eeldused on endised või vajab taotluse rahuldamise otsus muutmist. Toetuse saaja peab taotlema nõusolekut toetuse kasutamise tingimuste, sealhulgas projekti tegevuste, tulemuste, eelarve ja tähtaegade muutmiseks, kui muudatus eeldab taotluse rahuldamise otsuse muutmist.

Punkti 10 kohaselt peab toetuse saaja järgima projekti elluviimisega seotud teenuste ostmisel riigihangete seaduse põhimõtteid ka siis, kui ta ei ole hankija riigihangete seaduse tähenduses. Kui toetuse saaja ei ole hankija riigihangete seaduse tähenduses, peab ta tõendama, et ostu maksumuse kujunemisel on järgitud riigihangete seaduse §-s 3 sätestatud nõudeid. Riigihangete seaduse tähenduses mittehankijate kohustust ühtlustatakse riigihangete seaduse tähenduses hankijate kohustusega, sest mõlemal juhul on tegemist avaliku ressursi kasutamisega. Toetuse saaja peab võtma vähemalt kaks võrreldavat hinnapakumist ostude ja teenuste puhul, mille maksumus on ilma käibemaksuta võrdne 500 euroga või ületab seda.

Punktide 11 ja 12 kohaselt peab toetuse saaja tagastama koos aruandega toetuse kasutamata jäägi ja toetuse tagasinõudmise otsuse kohase toetuse.

Punkti 13 kohaselt on toetuse saaja kohustatud teaduse valdkonnas läbi viidud tegevuste tulemusi kättesaadavaks tegema internetis, et need oleksid avalikult kasutatavad.

Punkti 14 kohaselt peab toetuse saaja eksponeerima Rahvakultuuri Keskuse ja/või Kultuuriministeeriumi logo kõigil toetuse abil korraldatud üritustel, sealhulgas nende reklaamides ja trükistel ning koos aruandega esitama toetuse eest välja antud eksemplari trükisest, CD-st või DVD-st.

Paragrahviga 21 kehtestatakse toetuse saaja õigused.

Punkti 1 kohaselt on toetuse saajal õigus saada toetuse andjalt teavet ja nõuandeid, mis on seotud toetuse kasutamist puudutavates õigusaktides sätestatud nõuete ja toetuse saaja kohustustega. Toetuse saaja võib pöörduda toetuse andja poole saamaks juhiseid projekti nõuetekohaseks elluviimiseks, sealhulgas eelhinnangut projektis kavandatavatele muudatustele, selgitusi kulude abikõlblikkuse ja muude eelnõus sätestatud tingimuste kohta jms.

Punkti 2 kohaselt on toetuse saajal õigus esitada eelnõu § 13 kohaselt oma seisukohad. Ärakuulamisõigus haldusmenetluses eeldab, et puudutatud isikul oleks võimalik oma arvamust asjassepuutavas küsimuses piisavalt selgitada ja vajadusel võtta seisukoht haldusorgani poolt tema asja menetlemisel esitatud dokumentide suhtes.

Punkti 3 kohaselt on toetuse saajal õigus tutvuda tema kohta koostatud dokumendis sisalduva või sellega lahutamatu seotud teabega. Üle korratakse toetuse saaja õigus tutvuda dokumendis tema kohta käiva teabega, saada väljavõtteid, kui dokument sisaldab andmeid, millele juurdepääs on piiratud. Avalikustamisele ei kuulu teave, mis võimaldab seostada, millise hinnangu andis toetuse andja konkreetne ametnik või töötaja või kaasatud hindaja. Hindaja kaitse on oluline, et tagada julgelt antud hinnang ning selleks et seda ei oleks võimalik seostada konkreetse hindajaga ja viia minimaalseks hindamisjärgne hinnangute andmine hindajale endale.

Punktis 4 rõhutatakse üle toetuse saaja õigus toetusest igal ajal loobuda ja toetus tagastada.

Paragrahviga 22 kehtestatakse toetuse andja kohustused.

Toetuse andja peamine ülesanne on valida rahastamiseks sobilikud projektid, sealhulgas menetleda taotlused ning maksta rahuldatud taotluse alusel toetust, kontrollida kulude abikõlblikkust ja teha vajadusel toetuse tagasinõudmise otsus.

Punktiga 1 kehtestatakse toetuse andjale kohustus järgida eelnõus sätestatud menetluse ja otsuste teatavaks tegemise tähtaegu.

Punktiga 2 kehtestatakse toetuse andjale kohustus järgida vähese tähtsusega abi andmise korral konkurentsiseaduse 6. peatükist tulenevaid kohustusi. Nimetatud peatükk kehtestab siseriiklikult riigiabi andmise reeglid.

Punkti 3 kohaselt on toetuse andjal kohustus säilitada kulu abikõlblikkust tõendavad dokumendid ja muud tõendid kümme aastat taotluse rahuldamise otsuse tegemisest.

Punktide 4–7 kohaselt on toetuse andjal kohustus teostada projektide elluviimise üle kontrolli, sealhulgas kontrollima aruandeid ning kehtestama asjakohased juhendmaterjalid ja tegema need taotlejale/toetuse saajale kättesaadavaks. Toetuse andja peab, kas omal või toetuse saaja algatusel, selgitama toetuse andmist ja kasutamist puudutavaid reegleid ning teavitama toetuse saajat viivitamatult reeglites toimunud muudatustest.

Paragrahviga 23 kehtestatakse toetuse andja õigused.

Punktidega 1–2 sätestatakse toetuse andja õigused kontrollida projekti elluviimist ning nõuda asjakohaste täiendavate andmete esitamist. Ühtlasi antakse toetuse andjale õigus teha abikõlblike kulude kontrolli toetuse saaja juures kohapeal. Kohapealse kontrolli käigus saab tuvastada toetuse saaja kohustuste täitmist, sealhulgas projekti tegevuste toimumist ja edenemist ehk toetuse andmise aluseks olevate tulemuste saavutamist, projekti kulude ja tulude kohta eraldi arvepidamise olemasolu ning tehingute kajastamist raamatupidamises. Kohapealse kontrolli käigus kontrollitakse ka toetuse andjale abikõlblike kulude kohta esitatud dokumentide vastavust originaalile.

Punkti 3–6 kohaselt on toetuse andjal õigus tunnistada taotluse rahuldamise otsus või selle osa kehtetuks ning teha toetuse tagasinõudmise otsus (sisuliselt toetuse vähendamise või tühistamise otsuseid) ning teha teisi eelnõus sätestatud otsuseid, sealhulgas pikendada projekti abikõlblikkuse perioodi.

3. Eelnõu vastavus Euroopa Liidu õigusele

Eelnõu vähese tähtsusega abi puudutavad sätted on Euroopa Liidu vastava regulatsiooniga kooskõlas.

4. Eelnõu mõju

Peipsiveere pärimuskultuuri toetamist on kuni eelnõu jõustumiseni rakendatud kultuuriministri käskkirja alusel. Kuna alates 17. juulist 2017. aastal kehtima hakanud riigieelarve seaduse § 53¹ näeb ette volitusnormi riigisisese toetusprogrammi tingimuste ja korra kehtestamiseks ministri määrusega, sätestatakse nimetatud toetuse andmise kord määrusega. Tingimused, rakendaja ja sihtrühm jääb määruse vastuvõtmisel samaks. Samaks jäävad ka toetatavad tegevused. Mõju muudele valdkondadele ega ebasoovitavaid mõjusid ei kaasne.

5. Eelnõu rakendamiseks vajalikud kulutused

Eelnõu alusel toetuse andmist rahastatakse riigieelarvest ja eelarve kinnitatakse Kultuuriministeeriumi valitsemisala eelarve käskkirjaga. 2018. aasta taotlusvooru eelarve oli 46657 eurot.

Eelnõu rakendamisega täiendavaid kulusid ei kaasne.

6. Eelnõu rakendamine ja jõustumine

Eelnõu jõustub üldises korras.

7. Eelnõu koostöölastamine ja huvirühmade kaasamine

Kuna eelnõuga ei muudeta toetuse andmise tingimusi, rakendajat ja sihtrühma võrreldes varasemaga, ei esitatud seda koostöölastamiseks eelnõude infosüsteemi EIS kaudu.